

“Ens pirategen molt”

El nou disc de Lax'n'Busto, 'Morphina', és el més introspectiu i sentimental de la banda. Després de disset anys amunt i avall pels escenaris, les lletres han canviat i les necessitats del grup també. En el resultat final es nota. Aquest estiu fan els seus primers concerts de presentació arreu dels Països Catalans.

Després de la bona experiència de *Llença't*, els Lax'n'Busto han decidit produir-se el nou disc *Morphina*. Un treball en què han col·laborat en Jofre Bardagí (ex-Glaucs) i l'Eduard Font (ex-Sopa de Cabra), entre altres. Tots els membres del grup coincideixen que aquest és el disc de què han quedat més satisfets —és el darrer— i de què han aconseguit el so “més Lax'n'Busto”. Ha plogut molt des de l'any 1986, quan els del Vendrell (Baix Camp) van apostar per la banda. Disset anys després són els degans del pop-rock català, juntament amb Els Pets, de Constantí, també de les comarques tarragonines. Els Lax han passat de riure's d'una mestra que els suspenia a demanar morfina per poder aguantar el garbuix social. Coses de l'edat... Un fet que també els ha dut a preocupar-se per la pirateria musical. Per això, qui compri el disc i enviï una butlleta que s'hi adjunta, podrà gaudir —si guanya el sorteig— d'un concert dels Lax a casa seva. Ens ho expliquen Pemi Fortuny (veu), Pemi Rovirosa (guitarra), Jesús Rovira (baix) i Jaume Pinol (bateria).

—Per què l'heu titulat *Morphina*?

JAUME PINOL: Hem volgut fer un disc que permetés que la gent pogués evadir-se dels despropòsits que vivim actualment. Ens ho plantegem com un punt i a part. Volíem que tot el disc reflectís el nostre estat d'ànim mentre el preparàvem i el gravàvem. Per això també és sentimental i introspectiu.

—Trobeu que la societat percep aquests despropòsits i s'hi revolta?

J. PINOL: Alguns sí, però en general

tot plegat s'oblida molt ràpidament, i si les protestes no surten per televisió, aviat decauen.

PEMI FORTUNY: En el tema de la guerra mateix, a Barcelona van sortir al carrer un milió de persones, però moltes més es van quedar a casa.

—Heu trigat molt a preparar el disc?

JESÚS ROVIRA: La gravació, tres setmanes. I per compondre'l, tres anys, perquè no l'hem tret fins que no hem tingut les cançons en què creïem. Tan simple com això. Hem hagut de pair que les composicions que fèiem marxaven de la línia del *Llença't*, l'anterior disc, que era més continuista. També hem estat de gira i cadascú amb altres projectes. A part, *Llença't*, l'hem autoproduït, i és clar, hem tingut molta més feina de l'habitual, en un moment en què no era gens normal que els grups s'impliquessin tant.

PEMI ROVIROSA: Quan vam acabar el disc anterior, vam pensar de fer-ne un amb més canya, però la música surt com surt i a nosaltres ens surt de dins. Vam veure que l'ànim ens duia cap a una altra banda, i ho hem hagut d'acceptar.

—Heu gravat *Morphina* als estudis del Jesús Rovira, al Vendrell, que és casa vostra. Com és?

P. FORTUNY: Per comoditat. És molt millor que no pas estar un mes i mig fora de casa i anar-hi de tant en tant. Així, si algú es volia quedar fins a la matinada gravant, ho podia fer, perquè nosaltres mateixos ens fèiem de tècnics. I també, si calia desconectar, en un moment podies marxar i ser a casa.

"Quan vam acabar el disc anterior, vam pensar de fer-ne un amb més canya, però la música surt com surt i a nosaltres ens surt de dins. Vam veure que l'ànim ens duia cap a una altra banda, i ho hem hagut d'acceptar."

J. PINOL: No hi ha la pressió d'acabar a una hora concreta, i així vas molt més relaxat.

— Això es nota en el resultat final?

PEMI ROVIROSA: Crec que sí, perquè ens hi hem abocat més i les lletres també estan molt treballades.

— Com ha canviat la banda amb els anys?

J. PINOL: Els components no han variat, si ha canviat alguna cosa és la música i les influències que hem anat rebent. Hem anat creixent amb la nostra música, d'alguna manera. És el que dèiem, que aquest disc ha quedat més poètic...

— Qüestió d'edat?

J. PINOL: Segurament. En el primer disc parlàvem de la mili i de l'institut perquè ens quedava proper i era el que ens interessava. Ara parlem d'altres coses i, en alguns casos, els professors som nosaltres.

"El preu dels discos és el més fàcil de criticar. Ningú no es queixa del preu dels cotxes o del cinema"

— Al disc hi ha una butlleta per omplir que permet optar a dos concerts exclusius vostres...

P. FORTUNY: És per fer front a la pirateria musical. Qui ho ompli i ho envia optarà a un dels dos sorteigs que farem. El que guanyi, aconseguirà un concert nostre. Parlarem amb ell (o ella) per establir el dia i el lloc i anirem a tocar de franc. És una cosa entre grup i fans, per premiar i animar que la gent compri el disc.

J. PINOL: Serà amb un equip bàsic, en un local no gaire gran i on no es pugui cobrar entrada. Així s'explica amb lletra petita. Tot plegat és per a

un aniversari o una cosa així, que no sabem on ens portarà. És molt de persona a persona.

— Us pirategen molt?

J. ROVIRA: Segur que sí, en l'àmbit domèstic. De fet, hem signat discos pirates. Al *top manta* no, perquè es dediquen a una altra mena de grups.

— Són massa cars els discos?

J. ROVIRA: És el més fàcil de criticar. En canvi, ningú no es queixa del preu dels cotxes, per exemple, o del cinema, de les entrades del futbol...

Joan Esculies